

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในการวิจัยนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยส่งแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นไปยังกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยคือ บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน

กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มดังนี้คือ

1. บุคลากรระดับบริหารและระดับปฏิบัติการจากองค์กรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาครัฐบาลที่ดำเนินการจัดการนำเที่ยวอยู่เป็นประจำ ได้แก่ บุคลากรจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด และการรถไฟแห่งประเทศไทย รวมบุคลากรทั้งสิ้น 60 คน

2. บุคลากรระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการจากองค์กรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาคเอกชน ซึ่งได้แก่บุคลากรจากบริษัทนำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ พุทธศักราช 2529 และเป็นบริษัทที่ดำเนินการจัดการนำเที่ยวอยู่เป็นประจำ รวมบุคลากรทั้งสิ้น 120 คน



เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด โดยรวบรวมคำถามทั้งแบบปลายเปิดและปลายเปิดไว้ซึ่งจะให้กับบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว รวมทั้งสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาตามแนวความคิดจากประสบการณ์ด้านการจัดการท่องเที่ยวของผู้วิจัย แล้วจึงสร้างแบบสอบถาม
2. ส่งแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้ปริญญาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาจำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาและภาษาในแบบสอบถาม
3. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของปริญญาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ
4. ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิดซึ่งครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้คือ

การวางแผนและเตรียมการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว
การให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว
วิธีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว
ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 อันดับ ตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert - Type) (Isaac and Michael 1983 : 142) ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสำคัญที่สุด หรือ มีการปฏิบัติมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความสำคัญมาก หรือ มีการปฏิบัติมาก
 3 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง หรือ มีการปฏิบัติปานกลาง
 2 หมายถึง มีความสำคัญน้อย หรือ มีการปฏิบัติน้อย
 1 หมายถึง ไม่มีความสำคัญ หรือ ไม่มีการปฏิบัติ

ในคำถามแบบปลายเปิดนี้ยังประกอบด้วยคำถามที่ตามถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา สำหรับมาตราส่วนประมาณค่าผู้ตอบเลือกตอบนั้น จำแนกออกเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความรุนแรง และเป็นอุปสรรคมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความรุนแรง และเป็นอุปสรรคมาก
 3 หมายถึง มีความรุนแรง และเป็นอุปสรรคปานกลาง
 2 หมายถึง มีความรุนแรง และเป็นอุปสรรคน้อย
 1 หมายถึง ไม่มีความรุนแรง และไม่อุปสรรค

ส่วนคำถามแบบปลายเปิดเป็นการเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูล อันได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของในแต่ละหัวข้อเพิ่มเติม รวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งภาครัฐบาลและเอกชน รวม 180 คน ทยอยตนเอง แล้วติดตามแบบสอบถามกลับคืนมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การแปลความหมายของคำมีชดิมเลขคณิตของระดับการให้ความสำคัญ
และระดับการปฏิบัติ ใ้ใช้เกณฑ์ดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง มีความสำคัญที่สุดหรือมีการปฏิบัติมากที่สุด
 3.50-4.49 หมายถึง มีความสำคัญมากหรือมีการปฏิบัติมาก
 2.50-3.49 หมายถึง มีความสำคัญปานกลางหรือมีการปฏิบัติปานกลาง
 1.50-2.49 หมายถึง มีความสำคัญน้อยหรือมีการปฏิบัติน้อย
 1.00-1.49 หมายถึง ไม่มีความสำคัญหรือไม่มีการปฏิบัติ

3. การแปลความหมายคำมีชดิมเลขคณิตของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาและอุปสรรคใ้ใช้เกณฑ์ดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง มีความรุนแรงและเป็นอุปสรรคมากที่สุด
 3.50-4.49 หมายถึง มีความรุนแรงและเป็นอุปสรรคมาก
 2.50-3.49 หมายถึง มีความรุนแรงและเป็นอุปสรรคปานกลาง
 1.50-2.49 หมายถึง มีความรุนแรงและเป็นอุปสรรคน้อย
 1.00-1.49 หมายถึง ไม่มีความรุนแรงและไม่เป็นอุปสรรคเลย

4. เกณฑ์การวิเคราะห์ห้ขอมูลจากคำถามแบบปลายเปิด อันได้แก่ข้อความ
เกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือขอคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ ของผู้ตอบ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์
เนื้อหาแล้วสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ไว้ในตอนท้ายทอจากกรวิเคราะห์ห้ขอมูลคำถามแบบ
ปลายเปิด